

ДНЕВНИКЪ XXVI.

Засѣданіе на 14 Априлия 1879.

Засѣданіето се откри отъ предсѣдателя Н. Бл. Анелма Видински чиа сътъ по $12\frac{1}{2}$ предъ пладне. Отъ прочитаньето списъка на членовете излѣзе на явъ че отглеждатъ 30 члена. Събраницето се провъзгласи за пълно и законно.

По дневният редъ пристъпихъ се къмъ прочитанието на статията отъ Конституцията които редакционната комиссия е изработила. Захвани се съ членъ 67 и се прочете до края.

При прочитанието ст. 71-ва подирѣдсѣд. Каравловъ повдигна въпроса дали Народното Събрание не е решило, че въ този членъ думата „жителъ“ тръбва да стои на място „подданикъ“.

Г. Славейковъ казва че, жителъ значи този който живѣе въ отечеството, а „подданикъ“ може да живѣе и вънъ отъ отечеството. За това въ този чл. тръбва да стои думата „подданикъ“.

Г. Цанковъ поддържа, че тукъ тръбва да си остане думата „подданикъ“ защото само подданиците плащатъ данъци, а не и чюзденци.

Народното Събрание се произнесе за думата „подданикъ“.

Въ ст. 81-ва г-нъ Кирковъ предлага да се прибави и думата „престъпки“ защото „престъпление“ е много силно.

Г. Помяновъ е противенъ на тази дума, защото тя е противна на духът на члена. Събраницето, като считаше въпроса за исчерпанъ, прекъсна ораторъ.

Редакцията се прие. Предложи се г. Кирковъ да препишат конституцията.

Прѣдсѣдателя: Слава Богу! Свѣршихме дѣлото за което бѣхме повикани. Станахъ искони неспоразумения, и то се разумѣва отъ само себѣ си. Нашето събрание бѣше като корабъ изложенъ на бури: Слава Богу, този корабъ достигна пристанището. Можемъ да кажемъ че направихме закони отъ Народа и за Народа, и да сключимъ съ църковната молитва: „Благодать Господа Нашего Иисуса Христа, и любы Бога и Отца и причастие Св. Духа, буди совсѣми нами, за да ни вразумлява, наставлява и руководи въ конституционній животъ. Аминъ“. Събраницето изслушя молитвата стоещкомъ.

Прочете се отговора на Емилъ де Жираденъ на поздравителната телеграмма испратена нему отъ Събраницето. Събраницето придружи това писмо съ ржкоплесканія.

Прочете се послѣ туй дневникъ XXIV: той се прие безъ забелѣжки:

Др. Молловъ каза: помните че второто ми предложение бѣше да се искаже негодуване противъ тѣзи които сѫ прѣскали лоши слухове за Събранието; питахъ: що ще каже за туй Народното Събрание? Чухъ се много гласове. Нѣ прѣдсѣдателя, прекъсна всичко, като каза, че този въпросъ е свършенъ.

Послѣ туй се прочете дневникъ XXV на засѣданietо отъ 13-й Априлъ.

Г. Цанковъ: въ протокола, който се чете, има нѣщо пропуснато; когато говорихъ за формулата касателно за цензурата на свѣщенниятъ книги, азъ казахъ че съ моето предложение сѫ съгласни и старцитъ; питахъ Н. Блаженство да каже дали е тъй или не? Н. Блаженство ми отговори тогава следующитъ думи: моето присъствие тукъ е знакъ че тъ сѫ съгласни.

Г. С. Илиевъ: отъ протокола, който се чете, вижда се че въпроса за избирателниятъ законъ е висяцъ и отворенъ, какво ще рѣши Н. Събрание за туй?

Г. Цанковъ ако четете 17-й протоколъ ще да видите че този въпросъ не е отворенъ и нѣ рѣщенъ по предложението на Кириакъ Цанковъ.

Г. С. Илиевъ: въ този протоколъ се говори че първото Събрание ще да се избере споредъ Временните Правила, подъ първо Събрание ине разбирахме Събранието за избиранietо на Князъ.

Г. Каравеловъ: азъ предлагамъ щото първото Народно Събрание, свикано отъ Князъ, да изработи само избирателниятъ законъ и тогава да се разпреде за да се свика обикновенниятъ Събрание на основание отъ изработените избирателниятъ законъ.

Г. Цанковъ иска четението на 17-й протоколъ.

Г. Михайловский привлича вниманието на Събранието върху този много важенъ въпросъ. Ние приехме Временните Правила за основа на избиранietо на Събранието за първи български Князъ; тукъ се показва и нѣкое злоупотребление въ изборите. Затова, за редавното Нар. Събрание трѣбва да изработимъ и особенъ избирателенъ законъ. Спордъ Временните Правила администрацията се мѣси много въ изборите: Ние това трѣбва да избѣгнемъ, защото е много опасно; днешното Събрание трѣбва да изработи избирателенъ законъ.

Г. Славейковъ като взема въ внимание казаното до сега, и нѣкоги други оплаквания върху изборите: азъ съмъ на мнѣніе че трѣбва да се изработи единъ избирателенъ законъ и памирамъ за най добрѣ да се назначи една комиссия за да изработи този законъ. Ако ли пакъ останатъ Временните Правила, то желая да се отстрани намѣсванието на администрацията.

Г. Цанковъ, погрѣшно е като се казва че администрацията се мѣси въ изборите, администрацията се не мѣси, и нѣкоги си интриганти. Ако прочетемъ протокола за който говорихъ, мисля че нещо да стане вече дума върху този въпросъ.

Г. Грековъ: Въпросътъ е много важенъ. Единственото мѣрѣжение е предложението което направи г. Каравеловъ. Изборите за бѫдущето законодателно Събрание не могатъ да станатъ Временните Правила. Временните Правила постапаватъ избори отъ два степени. Конституцията, която е основенъ ии законъ, когото трѣбва да почитамъ вси, изискува едностепенни избори. Най послѣдователно би било да се изработи особенъ избирателенъ законъ; и нѣ времето е късo, за то днесъ не може да се изработи този законъ. Предложението на Каравелова е единственото

което ще да осигури правилното приспособление на Конституцията: Избирателния законъ е основание на Конституцията. Отъ него зависи дали тя ще да влезе въ действие или ще да остане мрътва буква.

Каршовски: Съгласен съ мнението на Славейкова, Каравелова и Грекова. Искамъ да изработимъ особенъ законъ, защото администрацията въ послѣдните избори се е мѣсила ясно и неправедно. (Викове прекъсват оратора). Питамъ: давали ли се думата или? (Викове: говори). Потвърждавамъ че администрацията се е мѣсила неправедно въ послѣдните избори: за да си разясня ще да ви расскажъ какъ сѫ станали изборите въ Правадия. Подпредсѣдателя прекъсна оратора като му каза, че бѫдущето Събрание за избора на Князъ е компетентно да разгледа законността на изборите на членовете му, а не сегашното.

Д-ръ Юдановъ: Мисля че имаме право да правимъ интерpellаций. Вчера сме направили законъ който днесъ се тѣлчи, Защо? Имаме право да питаме.

Хр. Стояновъ: Първото Събрание, което ще да се свика отъ Князъ е много важно: то не може да се свика на основание отъ Временните Правила. Временните Правила не сѫ направени за избора на представители и на сѫдии: затова и тѣ иматъ особени собствени предписания, съответстващи на цѣлъта имъ. У Вр. Правила има нѣща непредвидени: тѣ иматъ нѣща особени: двоестепенни избори: качества и условия на избирателите и избираемите. За това има нужда отъ сега да промислимъ за този въпросъ: ако го не сторимъ ще да туримъ първи Князъ въ трудно положение: той искърво не ще да има врѣме да издава закони, и ще да трѣбва да се занимава съ управлението. Прѣложението на Каравелова е незгодно и непрактично. Кой ще свика това първо Събрание? Споредъ Временните Правила. Нѣ тамъ нѣма гаранции за прави избори, защото нѣма никакви наказания оказани при противъ тѣзи които злоупотрѣбяватъ. Най доброто ще да бѫде да положимъ основните правила за избирането на първата камара. Половината отъ тази работа е вече свършена въ Конституцията; оставатъ 4 или 5 правила да рѣшимъ. Но ако щемъ можемъ да изработимъ и само единъ привремененъ избирателенъ законъ. Азъ самъ могъ да изработя нѣщо и да го прѣдставя утрѣ на Н. Събрание.

Грековъ: Не могъ да приема прѣложението на г-на Стоянова. Стояновъ отхвърля прѣложението на Каравелова като казва че, Князъ изначало нещо има врѣме да прави закони: и ще противъ законите ще да бѫдатъ изначало работата на Князъ. Стояновъ вижда неизгоди въ това гдѣто бѫдущето Събрание свикано споредъ Вр. Правила ще да има да изработи избирателенъ законъ: азъ невиждамъ защо бѫдущето Събрание, което ще да е свикано сѫщо тѣй както днешното, ще да представлява помалко гаранции отъ днешното, както това, тѣй и онова може да изработи избирателни законъ; а че нетрѣбва да се бѣрза това признава и самъ г- Стояновъ. Той предлага единъ привремененъ законъ: такъвъ единъ законъ неможе освенъ да бѫде непъленъ. Нѣма нѣщо по опасно отъ единъ непъленъ законъ: той представлява случай за широко тѣлкуване; а това е своеvolие, това е произволъ, а щомъ се въведе тукъ своеvolието нашата Конституция е подкопана. За това пѣка гледаме сериозно на този въпросъ и нека отложимъ решението му за новото Събрание; попеже сега врѣмето е късно. Колкото за прѣложението на г-на

Цанкова, то, като знае неговото желание да защитява правдинити на народа, надява се че ще да оттегли предложението си.

Г. Стояновъ: искамъ да кажа не че Князя не ще да има да прави закони, нъ че свикването на една особенна камара за избирателният законъ е антиконституционно. Князя тръбва да си има редовната камара за да управлява съ нея: а ние тръбва да изработимъ законътъ за "зборътъ на тази камара.

Г. Михайловски: Основавамъ се на казаното отъ Каравелова и Грекова върху важността на въпроса. Тръбва да имаме добъръ избирателенъ законъ, за да не биде бъдущата ни камара автоматъ.

Г. Славейковъ: Има силни аргументи въ доводите на Стоянова, за да се направи ищо. Основните съ вече въ Конституцията: тъзи основи тръбва да се изработятъ. Намъсто да бързаме обаче тръбва да възложимъ и това дъло връзъ основа тъло което ще има да допълни това което сме вършили ние.

Г. Помяновъ: Въ 17-ий протоколъ се речи, че първото Народно Събрание ще да се свика на основание на Временните Правила. Страшоветъ които съ оказаха противъ това съ прекратени. Избирателният законъ неможе да се направи въ нѣколко дни, затова и тръбва да земемъ Временните Правила за основа. Първото Събрание ще да се свика на основание на тия правила, и като то изработи избирателенъ законъ, тогава ще доде обикновенното Събрание.

Г. Балабановъ Въпросътъ е важенъ и толкови важенъ колкото и самата Конституция. Отговарямъ най напредъ на г. Помянова. Той каза, че е прието първото Събрание да се избере по Временните Правила. Нашите решения съ основи: въ сѫщото време ние можемъ да земемъ решенията които подкрепятъ тия основи. Напр. Ако приемемъ избори споредъ Бр. Правила, тъ подкрепватъ Конституцията, която полага съвършено други условия за изборите. Бр. Правила съ направени за сѫдилищата: ние не можемъ да земемъ една част отъ тъхъ, а другата да отхвърлимъ. Каза се, че Конституцията ще да е безъ дѣйствие ако нѣма избирателенъ законъ: това е точно: Конституцията ще да важи и тогава: защото не само въ тъзи точка, нъ и въ много други има казано, че ще да се изработи особенъ законъ, това непречи на дѣйствуванието на Конституцията. При туй съгласенъ съмъ, че избирателниятъ законъ е важенъ темелъ. Ако имаме връме, и азъ бихъ се съединилъ съ тъзи които искатъ това Събрание да изработи избирателниятъ законъ: нъ нѣмаме връме, за това е и опасно да се захване гози въпросъ. Г. Стояновъ ни предлага услугите си да ни представи утре единъ законъ за изборите. Може ли обаче ни каза че това което той ни представи ще да се приеме токо твой? Днесъ се повдигна въпросътъ случайно и пакъ станахъ толкови разисквания. По тъзи причини азъ съмъ съгласенъ съ предложението на г. Каравелова: първото Народно Събрание, свикано отъ Князя, тръбва да изработи избирателниятъ законъ и тогава да се разиде. Може да ми кажеятъ, че за това Събрание ще да станатъ повече разноски. За такива работи не тръбва да се гледа на разноските.

Г. Цанковъ: Чудно ми се види какъ ученитъ не разбира тия въпроси. За да стапе избирателенъ законъ тръбва да стане най напредъ закона за административното раздѣление на територията. Важното на избирателниятъ законъ е, че народа тръбва да избира представителите си: това е рѣшено, всичко друго е практика.

Г. Каравеловъ: Избирателният законъ не се нуждае отъ административното раздѣление.

Г. Хр. Стояновъ: Безъ избирателенъ законъ неможе да има и конституционно управление: Ние трѣбва да направимъ единъ врѣмененъ законъ за първото Събрание.

Г. Каравеловъ: Когато предложихъ азъ мислехъ не извѣнредно Събрание, нѣ обикновенито законодателно Събрание. Само го ограничихъ, като казахъ, че то трѣбва да изработи само избирателниятъ законъ и тогава да се распусне.

Г. Беронъ; Нашето Събрание бѣше учредително: Ние направихме Конституцията, казвате че сега имаме храмъ, а ключъ му нѣмаме. Това не е тѣй. Княза ще положи клетва въ Конституцията, посль ще да си избере министерство. Посль това иде свикването на Законодателното тѣло. Какъ ще да стане това? Министрътъ ще да дѣйствува на основание на Конституцията. Като се свика Законодателното тѣло то ще да стори потребното за да допълни закона.

Събранието се распусна за 10 минути.

Г. Балабановъ: Ще ли да се продължи въпроса? (Викове: да, да). Питахъ, защото четехъ протокола и видѣхъ че тамъ е рѣшенъ въпроса. Ако истина въпроса е рѣшенъ тогава нѣма освенъ да се покоримъ. Нѣ това е едно нарушение на Конституцията.

Прѣдсѣдателя: Има инострани лица които дѣйствително сѫ заслужили за нашето освобождение; предлагамъ да ги запишемъ като почетни граждани на Княжеството.

Подпрѣдсѣд. Г. Каравеловъ предложи, че Княза по указание на Народното Събрание ще да рѣши на кои лица ще да се направи тази честь и ще имъ испрати и дипломитъ за туй.

Това предложение се прие единодушно и съ ржкоплесканія.

Прочете се 17-ї протоколъ гдѣто се казва че изборитъ за първото Народно Събрание ще да станжъ споредъ Временните Правила.

Г. Балабановъ: Въпроса е свършенъ и нѣма да се повръщаме на него; ако говорихме то стана само защото ние сме нарушили единъ основателенъ законъ (гласове се чухъ: Не е истина). Тѣй е г-да. За три години ще да имаме представители избрани не по Конституцията нѣ по Временните Правила.

Г. Помяновъ: Балабановъ нарича нашето рѣшение антиконституционно: това е безъ основно. Всички закони които противорѣчатъ на Конституцията падатъ отъ само себе си. Първото Събрание избрано по Временните Правила нѣма да трае три години, нѣ само два мѣсяца. Закона важи за напредъ. Щомъ това първо Събрание изработи избирателниятъ законъ то ще да се разиде; и тогава ще да се свика законното и редовното Народно Събрание.

Г. Каравеловъ: Това е напълно съгласно съ моето мнѣніе.

Г. Цанковъ: Въ членъ който четохме по-прѣда се рѣшилъ основните начала на избирането. Принципитъ сѫ турени; за редътъ ще да стане особенъ законъ. Сега за сега докѣ да стане особенъ законъ важатъ Временните Правила. Всичко што противорѣчи на Конституцията пада отъ само себе си. Нашето Събрание не може да изработи избирателниятъ законъ, защото то не е Законодателно тѣло. Нашата

работка бъше да сторимъ Конституция: а додъто нѣма административно раздѣление, не може да има и избирателенъ законъ. Рѣшението на протокола неможе да се измѣни.

Г. Балабановъ; Има рѣшение. Народното Събрание трѣбва да се произнесе да ли иска да се повърне на този предимѣтъ или не.

(Гласове: да се разискува). Щанковъ не даде разяснения: и той самъ призива че има работи да се изменятъ споредъ Конституцията. Приема отъ една страна протокола, а отъ друга страна прави самъ законъ, като казва, че това и онова трѣбва да падне. Това разяснение е съвсѣмъ произволно, защото върху него нѣма нищо казано въ протокола: и когато ставатъ изборите гдѣ ще да намѣримъ г-на Щанкова да ни даде тия свои разяснения. Това неопрѣдѣлено положение да ли не ще да се злоупотрѣби отъ властта. Дали тѣзи които ще иматъ властта въ ръцѣтъ си не щатъ да употребятъ всичко за да се ползватъ отъ обстоятелствата?

Г. Щанковъ: Чудно ми се вижда какъ ученитѣ не разбрать тия работи. Избирателенъ законъ значи редътъ по който ще да ставатъ изборите; принципите сѫ положени въ Конституцията, тѣ сѫ неизмѣнни и важни, а тоя редъ ще го покажатъ Временните правила, и то само за изборите на първото народно Събрание додъто ся изработи избирателниятъ законъ.

Г. Грековъ: Разискването върху този рѣшенъ въпросъ се прие зато и ще да говоря. Въпросътъ трѣбва да се постави ясно. Рѣшението на протокола казва, че изборите ще станатъ споредъ Временните Правила. Сега се дава разяснението че Временните Правила трѣбва да се уничтожатъ до колкото тѣ проговоречатъ на Конституцията; Нѣ ако уничтожимъ тия нѣща азъ не зная що остана отъ Временните Правила. Ако се отхвърлятъ 4-5 члена отъ Вр. Правила, ако се отхвърли двоестепенното избиране и условията на избирателите и избираемите, тогава нищо не остана отъ Временните Правила. Щанковъ мисли, че избирателниятъ законъ не трѣбва да стои въ Конституцията и се чуди какъ ученитѣ да не знаятъ това. Отговарямъ му че у много Конституции избирателниятъ законъ е самата Конституция, а нѣма Конституция при която той да не е прибавенъ: Това неученитѣ не могатъ да го знаятъ. Ние днесъ подъ едно Правителство, което нѣма интересъ да бѫдатъ изборите тѣй или инакъ, се оплакваме отъ злоупотрѣблението въ изборите: какво ще да бѫде ако нѣмаме за сега избирателенъ законъ, когато доде едно министерство което ще да се основава на большинството и което ще да има интересъ изборите да бѫдатъ въ негова полза? Тогава е опасно. Ако такъ оставимъ изборите да станатъ споредъ Временните Правила т. е. на два степени, то какво ще да отговори г-нъ Щанковъ като министъ, ако единъ Български гражданинъ му каже, че не ща да плаща данъкъ, защото Камарата която е рѣшила този данъкъ, е избрана отъ гласни, откато Конституцията дава на гражданина правото самъ да си избере представителъ. Легислатурата на Камарата ще да бѫде за три години: ние се принуждаваме за три години да имаме една незаконно избрана Камара, или пакъ да ограничимъ легислатурната периода, което теже е незаконно. Да приемемъ пакъ че първото Събрание ще да изработи избирателниятъ законъ и ще да си иде и това има неудобства. За това предлагамъ преди свикването на обикновенното Народно

Събрание да се свика едно особено Събрание за да изработи избирателният законъ, което и щомъ си свърше работата ще да се распусне.

Г. Хр. Стояновъ: Ние можемъ да оставимъ този въпросъ не решенъ: ние тръбва да изработимъ единъ избирателенъ законъ. Едно извънредно Събрание за изработването на избирателният законъ не може да се приеме защото нѣма законна основа. Нашето учредително Събрание е извънредно и законно, защото е основано на Берлинския трактатъ; Събранието за избирането на Кназа е теже извънредно и законно, защото е основано на Берлинския трактатъ. Вънъ отъ тези двѣ извънредни Събрания нашите Събрания ще бѫдатъ все основни на Конституцията. За това нека следваме законността, нека допълнимъ дѣлото си като изработимъ и избирателенъ законъ.

Г. Каравеловъ отглежда прѣдложението си и се пристъединява на мнѣнието на Хр. Стоянова, ако послѣдниятъ може да предложи въ Понедѣлникъ нѣщо изработено върху избирателниятъ законъ.

Събранието се съгласи съ туй. Засѣданietо се затвори ч. по 4 и после пладне.

Прѣсѣдателъ: **Видински Анонимъ.**

Уполномоченый Императорскаго Россійскаго Комисара **С. Лукянновъ.**

Подпрѣсѣдателъ: **Каравеловъ.**

Секретари: **К. Стоиловъ, Р. Каролевъ.**